

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

2222

A szingularitás

Az adott szálig: **Légiós fegyelem**

1. Légiós fegyelem

kis Ferenc

Az Őrszem fegyelmi karja megállt a levegőben, mert a hálózat hirtelen feszültségesését jelző pitttyegést túlkiabálta egy súlyos, rekedt köhögés. A szomszédos fülkébe alig tíz perce beosztott új lakó – egy szétmosott kezeslábasú alak, aki a megérkezésekor azonnal közölte mindenkivel, hogy ő az egykori Idegen Légió veteránja – határozott léptekkel lépett közelebb.

– Amatőr munka, kisasszony! – dörögte az új szomszéd, miközben a füstölő wattmérőre pillantott. – Djiboutiban a sivatagi hőségben rosszabb volt a szellőzés, mégse a dinamót pofoztuk. De az alakzatbontásért jár a pont.

János-g534 ijedten rántotta vissza Alinda karját, miközben a gép hideg lencséje lassan az új jövevényre szegeződött. Az új lakó a legkisebb zavar nélkül csípőre tette a kezét, és a kolónia megszokott fegyelmezési szabályzata helyett a légiós szektorvédelmi rutinokról kezdett előadást tartani a fémszerkezetnek.

A Nagymama rémulten lapult a pedálok mögött, ám az Őrszem processzora láthatóan képtelen volt egyszerre feldolgozni a hálózati túlterhelést és az idegen katonai zsargon áradatát. Az új szomszéd jelenléte egyetlen pillanat alatt nagyobb felfordulást teremtett a dinamóteremben, mint maga a biztosítékleolvadás.